

Izvješće medijskih objava

17.10.2014

17.10.2014	7DNEVNO	Stranica/Termin:	Hrvatska
Naslov:	Milanović bez potpore i za logične prijedloge!		
Sadržaj:	Premijer se plaši 'izravne demokracije', povlači se i spreman je na kompromise, ali nikakvi ustupci Vladi neće pomoći da bi se narodna referendumska gorljivost, posebno kad je riječ o dvanju autocesta u zakup, donekle ublažila i građane potaknula na kompromis		
Autor:	Ivica GRANIC		
Rubrika, Emisija:		Žanr: izvješće	Naklada:
Ključne riječi:	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE, Azil, azilanti		

Naslov: Milanović bez potpore i za logične prijedloge!

Autor: Ivica GRANIC

Rubrika/Emisija: /

Žanr: izvješće

Površina/Trajanje: 1.119,93

Naklada:

Ključne riječi: CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE, Azil, azilanti

Riječ glavnog urednika - Ivica GRANIC

Do se predsjednik Josipović intenzivno trudi dokazati kako je znatno prihvatljiviji kandidat od Kolinde 'ima slike nema tona' Grabar Kitarić, što je s obzirom na njegove liderske kvalitete vrlo nezahvalna i posve upitna rabota, premijer Milanović pokušava konsolidirati svoje odnose s "narodom", ali i s "mangupima u vlastitim redovima", kojih ne manjka.

U tom kolopletu događanja Milanović je postigao čak i određene uspjehe: na televiziji se nedavno slikao u srdačnom razgovoru s nekim glavarom u Silicijskoj dolini, no nakon najavljenog investicijskog stampeda shvatili smo kako Hrvatska i nema što ponuditi svjetskim tehnodivovima, no može se, kaže Zoran, "doznati što bi to trebalo napraviti da bude zanimljivi", obišao je i Hrvate za koje nije niti znao da postoje, prije toga mudro je ignorirao inicijativu "U ime obitelji" čime je s oporbenim HDZ-om uspostavio svojevrstan "pakt o privremenom nenapadanju", no sva je prilika kako će mu s "građanstvom" ipak ići malo teže.

Potpomognuti sindikalnim sredšnjicima, ali i "lijevom inteligencijom" - naime inicijativu "Ne damo naše autoceste" pokrenuli su dva cestarska sindikata, Nezavisni cestarski sindikat i Sindikat radnika Hrvatskih autocesta i cesta, sedam organizacija civilnog društva: Mreža mladih Hrvatske, Pravo na grad, Zelena akcija, GONG, Centar za mirovne studije, Savez udruga Klubtura, Baza za radničku inicijativu i demokratizaciju, zatim pet sindikalnih sredšnjica: NHS, HURS, Matica hrvatskih sindikata, SSSH i URSH - ljudi od države masovno traže referendum na kome bi se mogli obračunati s, prije svega, načinom na koji Milanović vodi državu, ovaj put kroz prizmu nečega što se zove "monetizacija autocesta", za koje je premijer, gostujući na RTL televiziji, kazao kako i nisu naše.

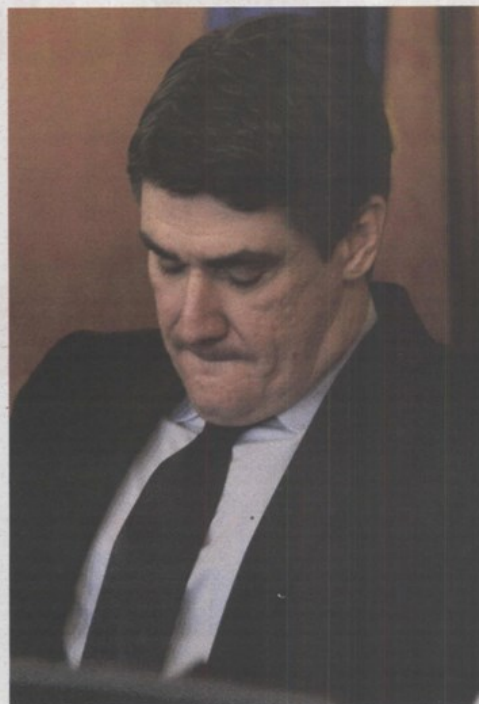
Građani sve nepopustljiviji

O davanju u zakup cesta može se diskutirati, ali Zakon o referendumu za sada je na strani građana, neslužbeno "inicijativa" je za par dana prikupila nekoliko desetina tisuća potpisa, a ako ovim tempom nastave prikupiti će znatno više nego je potrebno za njegovo održavanje. Dakle, kako je jednom jedan kolumnist napisao, građani zahtijevaju da mlada hrvatska demokracija zapjeva onako "kako su sužnji pjevali o njoj".

Gospodin premijer suočit će se na taj način s vrlo specifičnim problemom: da u isto vrijeme ispadne legalist i izbjegne novi referendum koji, kao i jedan održani i jedan neodržani, doživljava uvijek-nim plebiscitom protiv svoje vlade. Prvi, i predminijevani drugi, pokušao je eliminirati pozivajući se na siromaštvo, referendum bi stajao više od sto milijuna kuna, izjavio je Peda Grbin. A država taj novac nema, i onaj tko hoće "narodnu demokraciju", neka za nju sam pronade sredstva.

Promatračima se s razlogom činilo da je cifra debelo pretjerana, i da se jedan solidan referendum može upriličiti i za desetak puta manje novca, što se i obistinilo prilikom održavanja referendum

Milanović bez potpore i za logične prijedloge!

Ministar Hajdaš Dončić ispravno je zaključio kako većina onih koji su potpisali zahtjev inicijative "Ne damo naše ceste" naprosto iskazuje svoje nezadovoljstvo stanjem u državi i načinom na koji lijeva koalicija vodi državu. No, to je prije svega poruka njegovom šefu FOTO SAŠA ČETKOVIĆ

"o braku". Uviđajući slabosti argumenta o cijeni, koalicija se ubrzo prestala pozivati na njega, i "referendumske pokrete" pokušava sad parirati na druge kombinirane načine. Na jednoj strani iz Vlade, ali i oporbenog HDZ-a, u medije je puštena bombastična poruka kako će referendum "o preferencijalnom glasovanju" propasti unatoč prikupljenim potpisima, jer nitko ne zna izračunati koliko je deset posto "od nečega", na drugoj su na brzinu sklopili prijedlozi na sadašnji "izborni sustav", a

i sam premijer sve glasnije govorka o poželjnom preferencijalnom glasovanju, i pragu od tri posto, tako da se već sada možemo govoriti o referendumskom uspjehu, bez obzira na konačan epilog priče oko "prikupljanja potpisa za glasovanjem imenom i prezimenom". Milanović se, vidljivo je, plaši "izravne demokracije", povlači se i spreman je na kompromise, no kako sada stvari stoje, nikakvi ustupci Vladi neće pomoći da bi se narodna referendumska gorljivost, posebno kada je u pitanju davanje cesta u dugoročni zakup, donekle ublažila i građane stimuliralo na kompromis.

Premijer će se suočiti s vrlo specifičnim problemom: da u isto vrijeme ispadne legalist i izbjegne novi referendum koji, kao i jedan održani i jedan neodržani, doživljava uvijek-nim plebiscitom protiv svoje vlade

Stanić fanatično gura veto

Jedan čovjek u tom referendumsko - sindikalnom pokretu, imenom Mijat Stanić, predsjednik Nezavisnog cestarskog sindikata, pouzdano nije raspoložen za kompromis, prije svega zato što je na tjeranju inata s Vladom uknjižio definitivnih izlazak iz anonimnosti. Kao sindikalni vođa on vjeruje da je, fanatično gurajući veto na ideju davanja autocesta u zakup strancima, napokon stekao nekakvu popularnost ili čak karizmu velikog zaštitnika narodnih interesa, koje se ne želi tako

Premijer se plaši "izravne demokracije", povlači se i spreman je na kompromise, ali nikakvi ustupci Vladi neće pomoći da bi se narodna referendumska gorljivost, posebno kad je riječ o davanju autocesta u zakup, donekle ublažila i građane potaknulo na kompromis

lako odreći. No, postavlja se pitanje logičnosti stava o odbijanju baš bilo kakvog dijaloga s Vladom, jer kredite smo uzeli, njih netko treba vratiti. Kako sada stvari stoje, možemo birati hoćemo li to učiniti mi, ili naša djeca. Trećega nema! Bilo bi najbolje da nismo ništa prodali, imali bismo više i novca i imovine. Gospodin Stanić svakako nije primjer aktivista kojeg napuhanost događaja u kojima sudjeluje stimulira da povjeruje u vlastitu nerealnu veličinu, ali pojedini vode ove inicijative u televizijskim pojavljivanjima vrlo isprazno lamentiraju "o pogrešnoj Vladinoj strategiji uopće", pa onda sve to skupa nastoje maskirati površnim verbalističkim nalletima ničega, pritom više misleći na vlastitu promociju a manje na meritum problema koji se zove enormna zaduženost države po pitanju gradnje cesta.

Da bi netko postao Valesa, nije dovoljno da ima bradu i brkove, reklo bi se. U svakom slučaju, ako su sindikalci u stanju nadahnuti "narodne mase" na pružanje ovako žilavog otpora Vladi, to znači da je ljudima u Hrvatskoj lijevi režim doista počeo ići na živce. Ministar Hajdaš Dončić ispravno je zaključio kako većina onih koji su potpisali zahtjev inicijative "Ne damo naše ceste" naprosto traže mogućnost da iskažu svoje nezadovoljstvo stanjem u državi, nezadovoljstvo sporošću promjena i načinom na koji lijeva koalicija vodi državu. No, to je prije svega poruka njegovom šefu. U takvoj negativističkoj klimi i referendum o jednoj razmjerno marginalnoj temi, poput preferencijalnog glasovanja, ljudima je legao idealno da preko njegova demonstriraju svoje opće raspoloženje.

O prijedlogu monetizacije svakako treba razgovarati, a ne glave zabijati u pijesak, treba tražiti najbolje rješenje. Kako je kazao premijer Milanović "... imamo 4 milijarde duga glavnice za autoceste. To nisu naše autoceste u financijskom smislu, mi ćemo ih tek morati otplatiti. Te četiri milijarde eura u 25 godina svi ćemo kroz cestarinu i kroz gorivo platiti ako odustanemo od monetizacije, osam milijardi eura. Znači, najmanje još četiri milijarde kamata strancima. Tako se ponašaju ljudi koji uopće ne razumiju što je novac. Ova alternativa, o kojoj Hr-

vatska zaista ne ovisi, nudi da se lijepo razdužimo ako dobijemo zadovoljavajuću ponudu. Spominjali smo da je to tri milijarde eura u gotovini od onih koji imaju novac, a mi ga nemamo. To je kao kad uzmete kredit pa prodate svoj prvi stan, a onda s tom gotovinom smanjite kredit. Da se razdužimo, da se HAC razduži, da ukinemo autocestu Rijeka - Zagreb. Ponašaj, HAC je osnovan samo da bi mogao dizati kredite uz garancije hrvatske vlade. Dakle, ili možemo plaćati kamate još 25 godina strancima ili se sada razdužiti i taj novac od benzina prebaciti na Hrvatske ceste, pelješki most, željezničku infrastrukturu i imati novu vrijednost...".

I dlaka u jabetu za političku krizu!

To je to! U redovnoj društvenoj situaciji o ovim temama razgovarali bi stručni forumi, znanstveni instituti i politika, građani se na to ne bi niti osvrnuli. Situacija je, prije svega zbog prethodnih političkih lopovskih elita, daleko od normalne, i svakom Vladini prijedlogu, pa i onom poput ovog koji djeluje čak i logično, traži se dlaka u jabetu na kojoj će se proizvesti politička kriza.

Karamarku vjerojatno ne pada na pamet ulaziti u neakve političke kombinacije s likovima iz spomenute inicijative, iz pragmatičnih razloga potpisao je za referendum, ali se svakako neće dublje povezivati s njihovim maglovitim akcijama. Prilično je siguran u pobjedu na narednim izborima, bili oni redoviti ili izvanredni, i prikupljanje potpisa za "jedan, plus jedan, plus jedan" referendum za njega su samo kvalitetan indikator eskalirajućega nezadovoljstva građana kada je u pitanju vladajućiči režim.

Paradoksalno, isto je to i za Milanovića. Dobio je vrlo jasnu potvrdu kako mu dodatno pada popularnost, da u njegove čarolije malo tko više vjeruje, da "Linić - Lalovac" strategija beskrasnoga odricanja, stezanja i zakidanja, začinjena beskonačnim trubljanjima o borbi protiv korupcije, naciji počinje opasno ići na živce, i da je narod spreman uhvatiti se i za mamac maglovitih referendumskih obećanja kako bi gospodinu premijeru poslao poruku što misli o njemu i njegovoj politici. □